

romanlarda ortalama sekiz kelimelik cümlelerin , düz yazı için ise onbir kelimelik cümlelerin kullanılmasının uygun olduğu sonucuna varmıştır. Georges Henry'nin araştırmalarına göre; ilköğretim üçüncü sınıf öğrencileri için hazırlanacak kitaplarda cümle uzunluğunun sekiz kelimeyi geçmemesi gerektiği, ortaya çıkmıştır (Henry, 1975. s.40).

Minesota Üniversitesi Profesörlerinden David P.Pearson ilköğretim üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmalarda şu sonuçlara ulaşmıştır. **Pearson** çocuk kitaplarında:

1. **Kullanılan cümle uzunluğunun öğrenci düzeyine uygun olması gerektiği,**
2. **Kısa cümlelerin uzun cümlelerden daha iyi öğrenildiği,**
3. **Somut , basit ve tek anlam ifade eden cümlelerin daha etkili olduğu,**
4. **Özne-tümleç-yüklem sırasını izleyen kurallı cümlelerin kullanılmasına uygun olacağını vurgulamıştır (Richaudeau, Unesco, 1979, s.142).**

Amerikalı Psikolog J.Deese ve RA. Kaufman, somut akıcı, tam anlam ifade eden, kurallı ancak uzun cümlelerde, belleğimizin genellikle ilk kelimeleri daha iyi anımsayamadığını ileri sürmüştür. Bunu test etmek için **Richaudeau** bir grup öğrenciye yüz kelimedenden oluşan uzun cümleli bir metin okutmuş ve anımsanan kelimeleri incelemiştir. Elde edilen sonuçlar ilginçtir, öğrencilerin anımsadıkları kelimelerin % 63'ü okunan cümlelerin ilk kelimeleridir. Buradan uzun cümlelerin ilk yarısı anımsanmıyorsa, uzun cümleler kurmak yerine kısa cümleler kurarak, cümlelerin tümünün anımsanmasının sağlanması yoluna gidilmesini önermiştir. **Richaudeau** çocuklarda oniki kelimelik bir cümlelerin yerine, birkaç kelimelik bir cümlelerin daha öğretici olduğunu vurgulamıştır.

J. Tuinman yönetiminde bir grup araştırmacı 12 yaşındaki 60 öğrenciye bir metni üç farklı biçimde okutarak öğrencilerin anlama düzeylerini ölçmüşlerdir.